Spremenljivke v pomnilniku, kazalci

Spremenljivke v pomnilniku

pomnilnik (64 kB = 2^6) [$16^4 = 65536$ B]:

RAM:	address:
	FFFF
	FFFE
	2
	1
	0

program v C si razdeli pomnilnik na ~4 dele: stack (malo prostora) heap (veliko prostora) static data (statični podatki, veliko prostora) code (strojni ukazi našega programa)

stack***** ... heap^^^^^

static data

code

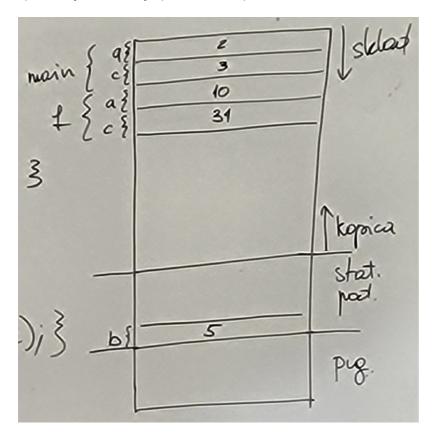
RAM

```
int b; // globalna spremenljivka, vidna povsod - ZUNANJA (external) - sodi med
statične podatke

int main(){
    int a = 3; // lokalna spremenljivka, vidna samo v tej funkciji navzdol -
AVTOMATSKA - na skladu
    printf("%d", a+b);
    return 0;
}
```

```
int b = 5;
int f(int a){
    int c = 31;
    return a + b + c;
}
int main(){
    int a = 2;
    int c = 3;
    return f(a + b + c);
}
```

Zgornji program: program se naloži v pomnilnik, med statične podatke rezervira 4 B za b in inicializira na 5. Sproži se main(), z dvema lokalnima spremenljivkama, ki gresta na sklad in dobita ustrezni vrednosti. Kliče se f(10) in na sklad gresta a in c od funkcije f. Funkcija f vzame najnizji a in c ter b iz statičnih podatkov in vrne. Del sklada funkcije f izgine. Tudi main vrne in sklad postane prazen (funkcije so avtomatske). (istoimenske spremenljivke se ločijo po naslovu v pomnilniku)

Vrste spremenljivk:

• avtomatske (*auto*) - živijo na skladu, v funkcijah, ni default inicializacije (karkoli iz rama), po koncu funkcije izginejo iz pomnilnika

```
int f(){
    ...
    int a;
    auto int b; ...}
```

• **zunanje** (*extern*) (ali se vidi zunaj tega prevedenega dela programa) - med statičnimi podatki, zunaj funkcij - default inicializacija z vrednostjo 0

```
int a; // definiramo spremenljivko in določimo/rezerviramo prostor v pomnilniku
zanjo
extern int b; // definiramo spremenljivko brez določitve/rezervacije prostora
(to bomo storili v drugi datoteki - doma je drugje ne v tej datoteki, mogoče je
del knjižnice)
```

• registrske (register) - spremenljivke ki naj bodo v registru, če je to mogoče

```
register int a;
```

• statične (static) - spremenljivke med statičnimi podatki, default inicializacija z vrednostjo 0

```
static int a;
```

```
int f(int a){
   int c = 3; // a in c sta na skladu
   static int b = 31; // b je med statičnimi podatki, ne vidi pa se je zunaj te
funkcije
}
```

```
int a = 10;  // statična, inicializirana na 0
extern int b;  // definirana v nekem drugem delu programa, zaradi tega jo lahko
vidimo tudi tukaj
static int c;  // c je statična (private, skrita), inicializirana na 0
void f(){
    static int a = 20;
    printf("%d\n", a);  // izpis: 20
}
int main(){
    f();
    printf("%d\n", a);  // izpis: 10
}
```

```
int seed = 17;
int random(){
    seed = (191 * (seed + 1321)) % 17231;
    return seed;
}
```

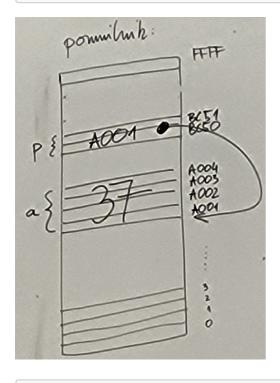
```
int random(){
    static int seed = 17;    // seeda nemoremo uporabiti izven te funkcije -
    skrijemo statično spremenljivko v to funkcijo, INICIALIZACIJA SE ZGODI LE ENKRAT
IN NE OB VSAKEM KLICU - naslednji klic bo imel seed ki je enak prejšnji random
    vrednosti
    seed = (191 * (seed + 1321)) % 17231;
    return seed;
}
```

Kazalci

Kazalec je spremenljivka ki hrani naslov.

```
int a; // a hrani celo število
int *p; // p hrani naslov celega števila v pomnilniku (p je kazalec na int)

a = 37;
p = &a; // vzamemo naslov od spremenljivke a in ga shranimo v p
printf("%d\n", a); // izpis: 37
printf("%p\n", p); // izpis: A001 (%p za izpis pointerja s printf)
printf("%d\n", *p); // izpis: 37 (vzame kazalec p, naslov ki je v njem shranjen,
gre na ta naslov in pridobi vrednost ki je tam shranjena)
```



```
int* p ... kazalec na int
int *(q[10]) ... kazalec na tabelo 10 intov
int (*r)[10] ... tabela 10 kazalcev na int
p ... naslov kjer je vrednost
```

```
*p ... vrednost na naslovu p
&p ... naslov kjer je shranjen naslov kjer je vrednost
int* p = &a; ... enakovredno kot: int* p; p = &a;
scanf("", NASLOV)
```

```
int a = 37; // a = 37
int *p = &a; // EKVIVALENTNO: int *p; p = &a; (p = A001)
int b = 2 * (*p); // b = 2 * 37 = 74
*p = 12; // a = 12
*p = (*p) * 3; // a = 36
```

```
int mul2(int a){
  return 2*n;
}
int mul4(int *n){
                  // m = 14 * 4 = 56
   *n = *n * 4;
   return *n; // 56
}
int main(){
   int m = mul2(7);  // pošljemo številko
   int k = mul2(m);  // pošljemo številko (vrednost m-ja)
   // PRINTF:
   printf("%d\n", m); // vrednost m-ja se izračuna, ta klic je v bistvu enak kot
spodnji:
   printf("%d\n", 14);
   // SCANF:
    scanf("%d", &m); // vrednost &m se izračuna v naslov m-ja, ta klic je v
bistvu enak kot spodnji (recimo da je 0xC8A4 naslov m-ja):
   scanf("%d", 0xC8A4);
   scanf("%d", m); // vrednost m-ja, klic je enak kot spodnji:
   scanf("%d", 14); // piše ga na naslov 14!
// m = 14, k = 28
   k = mul4(\&m); // 0xC8A4 gre v funkcijo mul4
// m = 56, k = 56
```